

turde vistnok erkjendes for i alle Henseender at være hensigtsmæssigt. Det er derfor ogsaa, saavel fra tidligere Ministre som fra begge Rigsdagens Thing altid i de senere Aar blevet ubtalt, at man skulde nøies med at fastholde det Princip, at Vedkommende for at indtræde i Hæren som fast Officer skulde være vaabnøvet som Menig i et af Vaabnene. Ogsaa dette er fastholdt i det her foreliggende Forslag; ved dets Gjennemførelse vil der altsaa kunne spares omtrent to Aar af den Paagældendes Uddannelses Tid, uden at selve Uddannelsen paa noget Punkt tør forudsættes at lide noget Væsentligt derved. Den tredje Paragraf i Lovforslaget søger Bestemmelser fastsatte, der kunne lette Tilgangen til Forstærkningsofficersklassen. En af de Ulemper, som hidtil have stillet sig praktisk i veien for at faae Pladserne besatte, er den Bestemmelse i Hærløven, at de paagældende Officerer skulle bo i den Brigadeføds, hvorfra deres Bataillons Mandstab udskrives. Der er derved lagt et Vaand paa dem, som, da Forholdene have udviklet sig til, at Forstærkningsbataillonerne hverken have Materiel eller Øvelser, ikke er nødvendigt, og som godt kan undværes, idet de Paagældende ligesuldt uden denne Bestemmelse ville kunne forrette deres rent administrative Tjeneste. Denne Domicilbestemmelse er derfor foreslaet hævet; det maa formodes, at der derved vil fjernes en Hindring, som har været stærkt medvirkende til Banfeligheden ved at faae disse Pladser besatte. Men der er desuden foreslaet, at ogsaa afledigede Capitainer eller Ritmestre af Linien, som ere entledigede paa Grund af Alder, kunne overføres i Forstærkningen, uanset de i Hærløven for Dieblirket fastsatte Bestemmelser om en hindrende Aldersgrænse. At disse ved Indtrædelse i Forstærkningen overføres dertil med den Aldersorden, de havde ved Udtrædelsen af Linien, vil vistnok erkjendes for meget naturligt. Det vil ses, at der paa den Maade vil kunne staves Udbygning til, at endel af disse Pladser ville kunne blive besatte, og man vil tillige have den Fordel, at en hel Del brugbare Mænd, hvis Kræfter ellers ville gaa tabte for Hæren, paa denne Maade endnu en Tid vil kunne holdes til Naadighed for Hæren, netop i et Dieblirt som dette, hvor der er en søelig Mangel paa Befalingsmænd. I hvilken Grad de Midler, der ere foreslaede her, ville kunne afhjælpe de paaviste Ulemper og Mangler, kan naturligvis ikke siges med fuld Bestemthed; men hvad der ganske vist tør siges, er, at de i alle Tilfælde vil kunne hjælpe en hel Del, og at jo før man begynder paa at afhjælpe Manglerne paa denne eller lignende Maade, desto før vil man kunne faae et Resultat af det. Dersom et Forslag som det nærværende maatte blive vedtaget nu, vil man have den Fordel, at det kan anvendes allerede paa dette Aars Rekruttildgang, og ligeledes for Afgangen til Officersskolens næstældste Klasse

næste Aar; der vil altsaa ske en Afhjælpning af Manglerne 1 eller 2 Aar, før det vil kunne ske, dersom vi forudsætte det allerheldeste Tilfælde, at vi til næste Aar kunne faae en endelig Revision af Hærløven. Med Hensyn til Sagens finantzielle Side er det oplyst i Bemærkningerne til Lovforslaget, at der derved kun vil foranlediges en Merudgift af ca. 8,000 Kr. udover, hvad der hidtil har været bevilget paa Krigsministeriets ordinære Budget. Disse Oplysninger ere væsentlig tagne fra en tidligere Krigsministers Forslag angaaende lignende Forhold; men ved næriere at se dem efter er det blevet mig klart, at Merudgiften her endogsaa er forudsat større, end den i Virkeligheden vil blive, idet der efter al Sandsynlighed kun bliver foranlediget en saa stor Merudgift i det første Aar, medens den i senere Aar bliver noget mindre. Det vil ses, at der ikke her i Forslaget er bragt noget som helst nyt Punkt frem; det er kun Punkter af saadan Beskaffenhed, at man vistnok med Rette kan sige derom, at der ikke har været nogen væsentlig Uenighed med Hensyn til dem tidligere. Forslaget vil, som nævnt, ikke foranledige nogen Omkostning der er værd at tale om; det vil derimod bespare Tid, flere Aar endogsaa, for den Del af Befolkningen, som ønsker at blive Officerer i Hæren, og bidrage til at afhjælpe den Mangel paa Befalingsmænd, hvis Betydning vistnok vil være indlysende for Enhver, der med Alvor ser paa disse Forhold.

Seg tillader mig nu at anbefale Sagen til det høie Things gunstige Velvillie. At den høitærede Krigsminister vil betragte det som et meget stort Gode, om den tilstedeværende Mangel paa Befalingsmænd kunde blive afhjulpen, derom er jeg overbevist; den høitærede Minister har jo alt paa flere Maader ligeoverfor Thinget vist Sympathi og Interesse for de samme Formaal, som der arbeides henimod gennem nærværende Lovforslag, og at det derfor vil være den høitærede Minister meget hjært, om Thinget idag ved sin Bøttering for Lovforslagets hurtige Fremme, viser sin Berekvillighed til at gaa ind paa en Afhjælpning af de pienesynlige Mangler ved Hærens Personel, tvivler jeg ikke om. Hvad Enkelthederne i Lovforslaget angaar, skulde det selvfølgelig ikke indbringe mig, om den høitærede Krigsminister muligen kunde ønske en eller anden Ændring indført; men jeg antager, at Ændringerne dog ikke ville være mere indgribende, end at de maa kunne indføres ved en af Sagens følgende Behandlinger. Seg stlyber det høie Thing at oplyse, at foruden de to Forslagsstillere have endogsaa andre Medlemmer af Hærundervalget været enige med Hensyn til Lovforslaget; men vi have troet det rigtigt, at kun min ærede Medforslagsstiller og jeg indbragte det, fordi vi ikke ønskede, at Sagen skulde komme ind saaledes, at den maatte kunde opfattes som en Partisag; vi have ønsket, at den skulde komme ind som en rent saglig Sag, og vi have forud-